

- בעניין: 1. פורום היוצרים הדוקומנטריים בישראל, ע.ר. 580318590
2. איגוד במאי הקולנוע והטלוויזיה בישראל, ע.ר. 5800926096
3. איגוד תסריטאי הקולנוע והטלוויזיה בישראל, ע.ר. 580198802
4. איגוד המפיקים לקולנוע וטלוויזיה בישראל, ע.ר. 580004133
5. איגוד עורכי תמונה וקול בישראל, ע.ר. 580498657
6. איגוד עובדים בקולנוע ובטלוויזיה בישראל (אקט), ע.ר. 580149540
7. ארגון השחקנים בישראל (שח"ם), ע.ר. 580352610

כולם באמצעות ב"כ רזניק, סרטל, סהראי, עורכי דין
מרח' ויצמן 2, תל אביב, 64239
טל': 03-6932044 פקס: 03-6932043

העותרים

נגד

1. מר בנימין נתניהו, ראש הממשלה והשר הממונה על רשות השידור.
2. מר יובל שטייניץ, שר האוצר
3. רשות השידור בישראל
4. דר' אמיר גילת, יו"ר רשות השידור

באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29 ירושלים
טל': 02-6466472 פקס: 02-6466655

המשיבים

תגובת העותרים להודעת העדכון מטעם המשיבים

בהתאם לבקשה המוסכמת לאישור הסדר דיוני מיום 15/5/12, החלטת בית המשפט הנכבד מיום 16/5/12 ולהודעת העדכון מטעם המשיבים, אשר הוגשה לבית המשפט הנכבד ביום 26/6/12 (להלן: הודעת העדכון), מתכבדים העותרים להגיב להודעת העדכון כדלקמן:

1. להודעת העדכון מטעם המשיבים צורפה הודעת המשיב 4 אל ועדת הכלכלה ולועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת (להלן: הועדה המשותפת), בעניין הפקות מקומיות קנויות לתקופה שבין 1/12 – 1/6/12 כמתחייב מהוראת סעיף 18 (ג) לחוק רשות

- השידור, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק). אל ההודעה צורף דו"ח ביניים העוסק, על פי כותרתו, בהפקות מקומיות קנויות בתקופה האמורה (להלן: הדו"ח).
2. בהתייחס לדו"ח, טוענים המשיבים בהודעת העדכון, כי עולה מן הדו"ח שרשות השידור פועלת כדי למלא את חובותיה לרכישת הפקות מקומיות קנויות בשנת 2012, כפי שנקבעו בחוק המתוקן.
3. לא מיניה ולא מקצתיה. עיון בדו"ח מלמד, כי תחת להשקיע, כמתחייב בהוראת החוק, בהפקות מקומיות קנויות, בוחרת רשות השידור "לזרות חול בעיני" ועדות פרלמנטאריות ובהמשך גם בעיני בית המשפט הנכבד.
4. סעיף 44 ג (ג) לחוק (לאחר תיקון מס' 27) קובע:
- "הרשות תוציא, בכל שנה, הוצאה למימון רכישה של הפקות מקומיות; מרכיבי ההוצאה יהיו כמפורט בתוספת וסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בה (בסעיף קטן זה – הוצאה שנתית להפקות מקומיות); מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות תוציא הרשות למימון רכישת תכניות כאמור בסעיף קטן (ב) הוצאה שסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בתוספת"** (ההדגשה אינה במקור-י.ס.).
5. סעיפים 4 ו-5 לתוספת (במתכונתם נכון לשנת 2012) קובעים:
- "4. ההוצאה השנתית שתוציא הרשות למימון רכישה של הפקות מקומיות קנויות באותה שנה (בתוספת זו – הוצאה שנתית להפקות מקומיות), לא תפחת מסכום השווה ל-15% מכלל ההכנסות באותה שנה.**
- 5. מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות קנויות תוציא הרשות, למימון רכישה של תכניות סוגה עילית, סכום שלא יפחת מ-10% מכלל ההכנסות באותה שנה"** (ההדגשות אינן במקור-י.ס.).
6. בהתאם לאמור בדו"ח, 15% מכלל ההכנסות, כהגדרתן בתוספת לחוק בשנת 2012, עומדים על כ-74 מיליון ₪ וסך של 10% להשקעה בתוכניות סוגה עילית עומדים על כ-50 מיליון ₪ נכון לשנת 2012.
7. הנה כי כן, בהתאם להוראות החוק, לאחר התיקון, מחויבת המשיבה 3 **להוציא** בשנת 2012 את הסכומים האמורים לעיל.
8. על אף הוראות ברורות אלה בחוק, נמנעו המשיבים 3 ו-4 במסגרת הדו"ח, ובהתאם גם בהודעת העדכון, מלהתייחס להוצאות המשיבה 3 בגין הפקות אלה בשנת 2012. למעשה, הדו"ח אינו מציין ולו הוצאה של **שקל אחד** אשר הוצאה על ידי המשיבה 3 בשנת 2012 לטובת רכישת הפקות מקומיות קנויות.

9. חשוב להדגיש, החוק מחייב את המשיבה 3 להוציא בפועל את הסכומים האמורים. חתימה על חוזים או הוצאות "קולות קוראים" אין לה דבר עם ביצוע הוראות החוק בנושא.

10. הנה כי כן, משנמנעה המשיבה 3 לפרט בדו"ח את היקף הוצאותיה בשנת 2012 על רכישת הפקות מקומיות קנויות, אין בידי העותרים אלא להסיק כי היקף זה עומד על **אפס**.

11. מאחר ואינה מפרטת את החייב בפירוט, בוחרת המשיבה 3 לציין בדו"ח את היקף ההתקשרויות החוזיות שלה לרכש הפקות מקומיות קנויות בשנת 2012. על פי הנתון בדו"ח, התקשרה בהסכמים כאמור מאז תחילת שנת 2012 בהיקף של 12,254,675 ₪ לרכישת הפקות מקומיות קנויות ובהסכמים בהיקף של 4,068,368 ₪ לרכישת הפקות מקומיות סוגה עילית (הדו"ח אינו מציין האם סך זה נכלל בהיקף הנתון לגבי רכישת הפקות קנויות אך סביר להניח כי כך הם פני הדברים).

12. ציון נתונים אלה אינו תורם דבר להבנת היקף ההוצאה של המשיבה 3 בהפקות מקומיות קנויות בשנת 2012. המשיבה 3 אינה מציינת מה מועדי התשלום אליהם היא מחויבת על פי החוזים. למעשה, אין היא מפרטת כלל באילו חוזים מדובר ועם מי נחתמו. כל שעושה הוא לציין כי מסמכים עלומים אלה נחתמו.

נוכח משך הזמן הסביר להפקת תוכניות מסוג זה, נקל להניח כי מרבית הסכומים האמורים, גם אם נחתמו לגביהם הסכמים, יוצאו לאחר שנת 2012. משכך, אין בהם ללמד דבר על עמידתה של המשיבה 3 בהוראות החוק במתכונתו המתוקנת, בכל הנוגע להוצאת הסך הנדרש לרכישת הפקות מקומיות קנויות והפקות סוגה עילית.

13. יחד עם זאת, יש באמור בדו"ח כדי ללמד על העדר כוונתה של רשות השידור לעמוד בהוראות החוק. אילו היו כוונותיה אחרות, הרי שהיתה מזרזת ומייעלת את הליכי ההתקשרות, היתה מוציאה קולות קוראים כאמור כבר לפני חצי שנה ולא היתה מציגה דו"ח מהסוג הזה שמשמעותו, שאין בכוונתה לעמוד בהוראות החוק גם השנה.

14. מתוך ניסיון להשוות מציאות עגומה זו, בוחרת המשיבה 3 לפרט סכומים שלמעשה אין מאחוריהם דבר. הטענה בדבר "התקשרויות בשלבים שונים של מו"מ" או "פרסום הליכי קול קורא" הנם מילים סתמיות שמשמעותם: "אנוסים אנו על פי חוק להגיש דו"ח לועדה המשותפת, כמו גם לבית המשפט בהתאם להסכמת הצדדים ולהחלטתו, ועל כן נציין בו מספרים אשר אינם מחייבים אותנו בדבר ויוצרים אשליה של עשייה אמיתית" ובלשון המשיב 4 בהודעתו לועדה המשותפת:

"הפקות המקור הישראליות האמורות, המשתקפות מתוך נתוני הדו"ח המצורף, מהוות את הסנונית הראשונה של הרוח החדשה המנשבת ברשות השידור".

על רוח חדשה זו אמר החכם באדם: "נשיאים נרוח ונשם אֵין - איש מתהלל בַּמַּתַּת שְׁקָר" (משלי כה, 14).

15. זאת ועוד, גם אם תוציא בפועל המשיבה 3 את הסכומים לגביהם התקשרה בהסכמים בשנת 2012, ובכך מתקשים אנו להאמין, הרי שמדובר ב- 16% בלבד מהסך לו היא מחויבת להשקיע בהפקות מקומיות קנויות בשנת 2012 ו- 8% בלבד מהסך לו היא מחויבת, על פי חוק, בהשקעה בהפקות סוגה עילית. המדובר בהיקפים זניחים, הנמוכים אפילו מהשקעותיה בהפקות אלה בשנים עברו.

16. חשוב להזכיר, בהודעת העדכון מטעם המשיבים מיום 26/2/12, נטען כי תנאי לקיומה של הרפורמה וליכולתה של המשיבה 3 לעמוד בהוראות החוק, גם במתכונתו החדשה, הנו חתימה על הסכם מימון בין משרד האוצר והמשיבה 3 עד ליום 1/4/12. עד היום בחלוף שלושה חודשים מהמועד האמור טרם נחתם הסכם המימון.

17. זאת ועוד, מפרסומים שנעשו בתקשורת בימים האחרונים עולה, כי קיים חשש של ממש שהסכם המימון כלל לא ייחתם והרפורמה, עליה דיווחו המשיבים לבית המשפט הנכבד, לא תצא אל הפועל.

18. כאמור, בהודעת העדכון שבים המשיבים וטוענים, כי המדובר בעתירה הצופה פני עתיד. עוד טוענים, כי רשות השידור פועלת למלא חובותיה לרכישת הפקות מקומיות קנויות בשנת 2012, כפי שנקבעו בחוק המתוקן והעתירה, במתכונתה הנוכחית, התייגתה ודינה להימחק.

19. העותרים דוחים טענות אלה.

20. העתירה, גם בראשה השני אינה צופה פני עתיד. רשות השידור, כגוף עליו חלות הוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, מחויבת להגיש תקציבה לאישור שר האוצר לא יאוחר מ- 30 יום לפני תחילת השנה [סעיף 22 (ב)]. זאת המשיבה לא עשתה עד היום. בהתאם להצהרתה בפני בית משפט נכבד זה גם לא תעשה זאת כל עוד אינה יכולה להציג תקציב העומד בהוראות החוק.

21. זה עניינה של העתירה בנקודת הזמן בה אנו נמצאים - למעלה משבעה חודשים לאחר המועד האמור.

22. אילו היתה מציגה העותרת תקציב הכולל השקעה בהיקף הקבוע בחוק, במתכונתו הנוכחית, בהפקות מקומיות קנויות ובהפקות סוגה עילית, לא היו העותרים נדרשים לדיווחיה של רשות השידור לועדה המשותפת ולהכרזותיה בדבר כוונותיה בעתיד. כוונות אלה יש לפרט בתקציב מאושר על ידי שר האוצר. כזה טרם אושר ונוכח האמור בדו"ח, כנראה שגם לא יאושר.

23. מן הראוי בהקשר זה לשוב ולהזכיר את טענות המשיבים בכל הנוגע לראש הראשון של העתירה העוסק בשנים 2007-2011. לגבי שנים אלה טענו המשיבים, כי המדובר ב"שיהוי" וב"מעשה עשוי". כעת, באמצע שנת 2012 טוענים המשיבים כי מדובר בעתירה צופה פני עתיד. בנסיבות אלה, אליבא ד'משיבים, לעולם לא ניתן לעתור כנגד אי עמידתם בהוראות החוק. כל עוד טרם הסתיימה השנה, המדובר בעתירה צופה פני עתיד, ומשזו הסתיימה,

המדובר ב"מעשה עשוי". אין ספק שגם זו שיטה להתגברותו של גוף מנהלי על קשיים אותם מציב לו המחוקק.

24. לאור האמור לעיל, ובמיוחד לאחר עיון בדו"ח, עומדים העותרים על עתירתם על שני ראשית. בכל האמור לראש השני, הרי שמוכן כי העותרים אינם טוענים כי על המשיבה לכלול בתקציבה לשנת 2012 השקעה בסך 36% מהכנסותיה בהפקות מקומיות קנויות, אלא השקעה בסך 15% בלבד, בהתאם להוראות החוק המתוקן, ועשרה אחוזים בהפקות סוגה עילית. תיקון זה נעשה מיד לאחר התיקון לחוק בתגובת העותרים להודעות העדכון הקודמות של המשיבים לבית המשפט הנכבד.

25. בשולי הדברים מן הראוי לציין, במיוחד לאור דבריו של המשיב 4 בהודעתו לועדה המשותפת בדבר "הפיכת רשות השידור לחד החנית של היצירה הישראלית העכשווית והפיכת השידור הציבורי לאיכותי, רלוונטי, ישראלי וחדשני", כי מאז תיקון מס' 27 לחוק, ניסו העותרים ליצור דיאלוג עם רשות השידור, אשר יקדם ויניע את המחויבות בהפקות המקור ובעיקר את הפקות הסוגה העילית להן חויבה רשות השידור עפ"י החוק ואף הציגו בפניה מסמך מפורט לגבי האופן היעיל ביותר בו תוכל רשות השידור להתקשר עם יוצרים חיצוניים ולהתחיל לייצר תכני סוגה עילית בסטנדרט הגבוה ביותר, כיאה לרשות ציבורית האמורה לשמש כנושאת הדגל של תרבות תעודה ודרמה.

26. כמענה לפניות אלה לא זכו העותרים להתייחסות עניינית. רשות השידור אף סירבה להציג בפניהם את נוהל ההתקשרות החדש, שאושר על ידה בכל הנוגע לרכישת הפקות מקומיות קנויות ולאפשר להם להופיע בפני מליאת רשות השידור והועד המנהל, שהנם נציגי ציבור ומשרתיו, על מנת לשמוע את טענותיהם והתייחסותם לסחבת הקיימת בכל הנוגע להתקשרויות לרכישת הפקות מקומיות קנויות ולהגדרות הראויות בכל הנוגע לנאותות ההפקה.

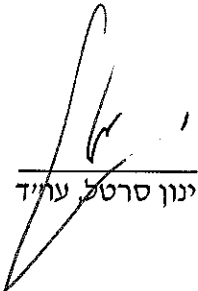
27. גם לנוכח התנהלות זו מתחזק החשש, כי גם בשנת 2012 לא תעמוד המשיבה 3 בהוראות החוק ולא תכלול בתקציבה את היקף ההשקעות בהפקות מקומיות קנויות ובהפקות סוגה עילית להן היא מחויבת.

28. על כן, עומדים העותרים על עתירתם, על שני ראשית, ולפיה יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו על תנאי המורה למשיבים לבוא וליתן טעם כדלקמן:

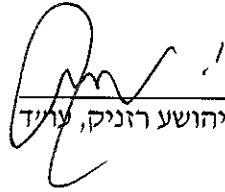
א. מדוע לא תקיים המשיבה 3 את הוראת סעיף 44 ג והתוספת לחוק רשות השידור, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק" או "חוק רשות השידור") ותשקיע 36% מהכנסותיה בשנים 2007-2011 לרכישת הפקות מקומיות קנויות, מתוכם עשרה אחוזים מהכנסותיה לרכישת תוכניות סוגה עילית.

ב. מדוע לא תכלול המשיבה 3, בהצעת תקציבה לשנת 2012, השקעה בסך 15% מהכנסותיה בהפקות מקומיות קנויות, מתוכם עשרה אחוזים מהכנסותיה לרכישת תוכניות סוגה עילית, כמתחייב מהוראת החוק.

היום: ט"ו תמוז, תשע"ב
5 יולי, 2012

ינון סרטל, עו"ד

ב"כ העותרים

יהושע רוניק, עו"ד